

LAMBRECHTS, Karel (Rotselaar 6 december 1910 – 30 december 1994).

Was vanaf 1931 vrijgestelde van het **Vlaamsch Nationaal Syndicaat** (VNS), waarvan hij in 1933 voorzitter werd. Lambrechts' poging in 1934 om het VNS onafhankelijk te maken van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV) mislukte door het verzet van VNV-leider **Staf de Clercq** en van zijn eigen VNS-gewestleiders. Zijn demarche is te verklaren door zijn verbondenheid met de Aalsterse gematigde VNV'ers die slechts aarzelend tot het VNV toetraden. In 1936 was dit integratieproces voltrokken. Lambrechts werd in 1936 VNV-volksvertegenwoordiger voor Brussel als tweede op de lijst getrokken door De Clercq. In 1938 werd hij gemeenteraadslid te Vilvoorde. In 1939 verlengde hij zijn mandaat in de Kamer. Inmiddels was hij bij de oprichting van **Arbeidsorde** in 1936 lid geworden van de Algemene Raad van deze organisatie.

Tijdens de bezetting, in juli 1940, volgde Lambrechts **Victor Leemans** op als leider van **Arbeidsorde**. Namens deze organisatie claimde hij het vakbondsmonopolie in Vlaanderen.

Samen met **Marcel de Ridder** zetelde hij namens **Arbeidsorde** in het Comité van Acht van de **Unie van Hand-en Geestesarbeiders** (22 november 1940), de door de bezetter op de rails gezette eenheidsvakbond. In juni 1941 vertrok hij naar Berlijn om aldaar de Belgische Duitslandarbeiders sociaal te begeleiden. Hij verdedigde er de belangen van het VNV tegen de annexionistische Groot-Duitse Vlamingen en hun beschermheren in de ss. In november 1941 geraakte hij er in conflict met de ss, die hem de schuld gaf van de mislukking van een manifestatie van de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap** (DeVlag) in Berlijn. Hij werd tien dagen gevangengezet en ontslagen als *Betreuer* met een inreisverbod voor Duitsland. De ware grond voor zijn ontslag moet gesitueerd worden in de machtsstrijd tussen VNV en DeVlag. Lambrechts schreef een rapport over de systematische anti-VNV-campagne in Duitsland. Op 21 februari 1942 stelde De Clercq hem aan tot Algemeen Propagandaleider van het VNV ter vervanging van **Reimond Tollenaere**. Het was een uitdaging aan het adres van de ss. Lambrechts werd als propagandaleider lid van de Raad van Leiding van het VNV. Hij werd een van de nauwste medewerkers van de nieuwe VNV-leider **Hendrik Elias** en tekende medeverantwoordelijk voor de politiek van het VNV. Na de oorlog werd hij zwaar veroordeeld. Eenmaal terug vrij werd hij zakenman.

LITERATUUR: W. Steenhaut, *De Unie van Hand- en Geestesarbeiders. Een onderzoek naar het optreden van de vakbonden in de bezettingsjaren (1940-1944)*, RUG, onuitgegeven doctoraatsver-

handeling, 1983; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

WOUTER STEENHAUT EN BRUNO DE WEVER